

РЕШЕНИЕ №11

гр. София, 26.02.2019 год.

АПЕЛАТИВЕН СПЕЦИАЛИЗИРАН НАКАЗАТЕЛЕН СЪД, втори състав, в открито заседание на двадесет трети януари, две хиляди и деветнадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ВЕСЕЛИНА ВЪЛЕВА
ЧЛЕНОВЕ: ДИМЧО ГЕОРГИЕВ
ДАНИЕЛА РОСЕНОВА

Като разгледа ВНОХД № 531 по описа за 2018 г., докладвано от съдия Димчо Георгиев, с участието на прокурор Емилия Станинска и секретаря Даниела Йорданова и за да се произнесе, взе предвид следното:

Настоящото производство е въззивно, по реда на чл.312 и следващите от НПК.

С Присъда от 10.10.2018 г. по НОХД № 986/2018 г., Специализираният наказателен съд, единадесети състав, е признал подсъдимия Д. К. В.- [дата на раждане] в [населено място], живущ в [населено място] българин, български гражданин, неженен, неосъждан, със средно образование, пенсионер, ЕГН [ЕГН], за виновен в това, че на 26.07.2017 г. около 15 часа в [населено място], обл. П., [улица] в офиса на [фирма], с цел да набави за себе си имотна облага-сумата от 1800 /хиляда и осемстотин/ лева, равняваща се на претендирано от него вземане към К. Д. И., принудил другиго- К. К. Д., ЕГН [ЕГН] /майка на К. И./, чрез заплашване-замахване с дървен кол и отправяне на закани, че ще убие нея и сина ѝ, да извърши нещо ,противно на волята ѝ- да му предостави сумата от 1800 лева и с това на 27.07.2017 г. ѝ причинил имотна вреда в размер на 1800 лева, като изнудването е придружено със заплаха за убийство, поради, което и на основание чл.214 ал.2 т.1, вр. с ал.1, вр. с чл.213а ал.2т.1, пр.1, вр. с чл.55 ал.1 т.1 НК го е осъдил на три месеца лишаване от свобода.

На основание чл. 66 ал.1 НК съдът е отложил изпълнението на така наложеното наказание за срок от три години.

Със същата присъда съдът е осъдил подсъдимия Д. К. В., да заплати по сметка на ВСС сумата от 30 лева разноски по делото.

Срещу присъдата в срока по чл.319 ал.1 НПК е постъпила жалба от подсъдимия Д. В. чрез защитника му адвокат Т. Ц., в която се иска присъдата да бъде отменена като неправилна и незаконосъобразна и се постанови нова, с която подсъдимия да бъде оправдан. Твърди се, че деянието, за което подсъдимият е признат за виновен е несъставомерно от обективна и

субективна страна и подсъдимият не е извършил престъплението. Сочи се, че фактическата обстановка по делото е установена, няма неизяснени обстоятелства и не се иска разпит на свидетели или назначаването на експертизи.

В допълнение към жалбата уточнява, че неизяснените обстоятелства при разглеждането на делото в първоинстанционният съд са следните: 1. На 26.07.2017 година подсъдимият извършил ли е действия, които могат да се квалифицират като заплашване към К.Д., 2. Извършени ли са действия от подсъдимия, които могат да се квалифицират като закана за убийство спрямо Д., 3. Кога и кой е подал жалба в РП Плевен, след като свидетеля Д. и Д. твърдят, че са подали жалба в полицейското управление в [населено място] и 4. В една и съща сграда ли се намират кабинетите на [фирма] [населено място] и [община]. Счита се още, че следва да се съберат доказателства дали свид. К. Д. е регистриран като земеделски производител и в Асоциацията по пчеларство, кандидатствал ли е за получаване на субсидии по програма „б-3“, с какви доходи е разполагал за периода от месец април 2016 година до месец ноември 2016 г. Счита се, че следва да се уточни разстоянието между сградите на [фирма], [община] и РУ на МВР П.

Защитата на подсъдимия е депозирала и допълнително изложение, в което се преповтарят част от исканията за отмяна на съдебния акт на СНС. В изложението се сочи, че адресът на [фирма] е в [населено място] [улица], а сградата на Общината е на [улица], а сградата на РПУ е на същата улица № [номер]. Твърди се, че не било установено дали свид. К. Д. е отговарял на условията за кандидатстване по съответната програма. Възражава се и срещу извода на съда, че свид. В. Х. опитала да спре подсъдимия с дървото. Възражава се и срещу приетите показания на свид. А. дадени в хода на досъдебното производство както и, че са кредитирани показанията на свидетелите К. Д. и В. Х.. Акцентира се на липсата на обективна и субективна несъставомерност на деянието, за което подсъдимият е признат за виновен, тъй като не е била налице имотна вреда на свид. К. Д., а сумата е била дължима от свид. Д., които са се облагодетелствали като са получили от подс. В. 20 пчелни рояка. Не било налице имотна облага, тъй като подсъдимия бил получил плащане на дължимото. Твърди се, че деянието не е извършено виновно, тъй като подсъдимият не е съзнавал, че ще нанесе имотна вреда на К. Д. и, че не е установено подсъдимият да е заплашвал свид. Д.. Сочи се, че назначената психиатрична експертиза на свид. Д. не е изпълнена, тъй като тя е отказала да ѝ бъде извършена такава.

Срещу присъдата е депозирана и въззивна жалба от адвокат М. М., като защитник на подс. Д. В., в която се счита, че тя е неправилна, незаконосъобразна и необоснована, че деянието е несъставомерно по чл.214 НК и се иска тя да бъде отменена.

Срещу присъдата е постъпила жалба и от частния обвинител К. Д., чрез повереника ѝ адвокат А. К., в която се счита, че присъдата в частта ѝ относно наложеното наказание е неправилна, незаконосъобразна и необоснована, иска се да се увеличи наложеното наказание на подсъдимия.

В съдебно заседание представителят на АСП намира жалбата на подс. Д. В. за неоснователна, както и, че оценката на доказателствения материал е правилна и са изложени съображения относно съставомерността на деянието. Според прокурора доводите в жалбата на подсъдимия са несъстоятелни. Изложеното в показанията на свид.- В. Х., която е била очевидец пресъздавало възприето от нея на инкриминираната дата, която не е била отдалечена във времето до момента на даването на показания пред органа на досъдебното производство, а нейните показанията и тези на пострадалата К. Д. не са изолирани и кореспондират с тези на свид. Б. А., К. И. и Е. А.. Счита се, че изнудване придружено със заплаха за убийство не съответства на приетата ниска степен на

обществена опасност на деянието и водеща до приложението на чл.55 ал.1 т.1 НК. Прокурора поддържа жалбата на частния обвинител, не счита, че са налице условията за приложение на чл.55 НК, тъй като липсвали самопризнания и искрено съжаление от страна на подсъдимия, а дарителската му дейност не е до степен да замени предшестващото престъпно деяние. Моли жалбата на подсъдимия да се остави без уважение и се уважи жалбата на частния обвинител.

Повереникът на частния обвинител, счита жалбата на подсъдимия за неоснователна. Акцентира на представените от него доказателства, че синът на неговата доверителка е регистриран като земеделски производител, като пчелар и е кандидатствал за подпомагане по мярка БЗ. Твърди, че свид. К. Д. е пълнолетен гражданин, самостоятелен и друг не носи отговорност за неговите действия, а целта на подсъдимия е била да злепостави неговата майка като обществен деятел. Според повереника законовия ред в случай на претенции към някого е отнасянето на въпроса към съда, а подсъдимият е заобиколил закона за да се постави над него. Поддържа жалбата на частния обвинител и счита, че съда е проявил безотговорност в ситуация когато трябвало да има превантивно въздействие върху подсъдимия. Счита присъдата относно размера на наказанието за неправилна. Оспорва се дарението от подсъдимия, тъй като нямало достатъчно доказателства за това. Моли да се наложи наказание в рамките на 2-3 години при петгодишен изпитателен срок както и да се наложи глоба, тъй като това било кумулативно дадено обстоятелство, което не било коментирано от СНС.

Защитникът на подсъдимия- адв. Ц. моли да не се уважава жалбата на частния обвинител и смята, че делото е несъставомерно от обективна и субективна страна и твърди, че солидарната отговорност е позната. Според защитата, подсъдимият е бил със съзнанието, че тези пари му се дължат и той е можел да си ги иска от частния обвинител, тъй като К. Д. и неговата майка живеели в едно домакинство, а било известно, че Д. не работи и нямал доходи. Това обосновавало извода за липса на състав на престъплението от субективна страна. Счита се, че следва да се приемат за достоверни показанията на свид. А. дадени на в хода на съдебното следствие. Изразява се съмнение в достоверността на показанията на частния обвинител, предвид невявяването ѝ в хода на досъдебното производство на назначената съдебно-психиатрична експертиза. Защитата обръща на внимание на действията на подсъдимия, дали са били могли да възпроизведат страх у частния обвинител и ако е било налице това защо не са заявили в полицията за това. Навеждат се доводи, че действията на подсъдимия не са възприети като заплаха от частния обвинител, което отново обосновавало липса на субективна страна на състава на престъплението. Моли подсъдимия да бъде оправдан.

Подсъдимия В. се счита за невинен и моли да бъде оправдан.

Апелативният специализиран наказателен съд, като се запозна със заявените доводи във въззивната жалбата на подсъдимия и жалбата на частния обвинител, взе предвид становищата на страните и доказателствата по делото и като извърши изцяло служебна проверка на атакуваната присъда, в рамките на правомощията си по чл.314

НПК, намира жалбите на защитата на подсъдимия и на частния обвинител срещу първоинстанционната присъда за неоснователни, поради което следва да бъдат оставени без уважение и на основание чл. 338 НПК присъдата следва да бъде потвърдена.

Подсъдимият Д. К. В. е [дата на раждане] в [населено място], живущ в с.г., български гражданин, неженен, неосъждан, със средно образование, пенсионер, ЕГН [ЕГН].

Подсъдимият се е занимавал с отглеждане на пчели.

Видно от представената справка от повереника на частния обвинител пред въззивният състав, свидетелят К. Д. е регистриран в регистъра на земеделските стопани към МЗХ от 18.03.2016 година за отглеждане на пчелни семейства. За пчеларството той се учил от подсъдимия и за развитието на тази дейност взел от него 20 отводки. Всяка отводка представлява младо пчелно семейство. През 2016 година тези отводки стрували 1800 лева, като тази сума свидетелят И. поел задължението да плати за взетите от него отводки, без да се е ангажирал с конкретни срокове .

Свидетелят И. не се е издължил на подсъдимия В. до месец юли 2017г..

Към месец юли 2017 година частния обвинител- св. К. Д.- майка на свид. К. И. била председател на [фирма] в [населено място], обл. П., както и общински съветник. Кабинетът на свид. К. Д. се е намирал в една и съща сграда с тази на [община]. В тях се намирали и кабинетите на свид. Б. А.- зам.кмет на общината и свид. В. Х.- секретар на общината. Визиранияте свидетели и подсъдимият се познавали помежду си.

На 25.07.2017 година подсъдимият В. бил афектиран от обстоятелството, че свид. И. не му е дал пари за пчелните отводки, тръгнал към сградата на [община] с намерение да се срещне със свид. К. Д.. Последната излизала от сградата и след като била видяна от подсъдимия, той на висок тон ѝ казал, че синът ѝ му дължи 1800 лева. Подсъдимият ѝ казал, че до следващия ден тя трябва да му даде тези пари.

Свид. Д. след като се прибрала в домът си разговаряла със сина си свид. И., който потвърдил , че дължи сумата на подсъдимия, след което отишли в полицията за да се оплачат, но жалба за случая не подали.

На следващия ден 26.07.2017 г. след обяд свид. Д. се е намирала в кабинета си в сградата на общината. В това време подсъдимият ѝ позвънил по телефона. Свид. Д. обезпокоена от срещата с подсъдимия от предишния ден, извикала по телефона нейна близка свид. В. Х., която работила в същата сграда. Свид. Х. незабавно отишла в кабинета на свид. Д.. Непосредствено след това в кабинета ѝ влязъл подсъдимия, който носел в ръката си дървен кол с големина на разстоянието между човешки рамене и тръгнал срещу свид. Д., като замахнал срещу нея с кола. Със заплашителен тон ѝ казал „Давай парите“. Свид. Х. хванала дървото държано от подсъдимия и се опитала да го спре. Тогава подсъдимият отправил псувни към свид. Д. закарал ѝ се, че ще я убие и нея и синът ѝ и ще ги удави в река Дунав. Междувременно в същия кабинет влязъл и свид. Б. А. –зам. кмет на общината, който успокоил подсъдимия и го извел от кабинета.

След този инцидент свид. Д. се обадила на нейна близка- свид. Е. А. от [населено място] като ѝ поискала в заем сумата от 1 800 лева . На 27.07.2017 година свид. Д. заедно със съпруга ѝ отишли до [населено място] от където взели сумата от 1800 лева от свид. А. . Непосредствено след това се е върнала в [населено място] където дала претендираната сума на подсъдимия В., който ѝ написал разписка за това. По късно подсъдимият дарил на читалището в [населено място] сума от 1800 лева , за което бил оформен протокол за дарение.

В хода на съдебното производство по делото е представена подписка от жители на [населено място], в която се изразява възмущение срещу обвинението на подсъдимия.

В изпълнение на правомощията си първостепенният съд е приел за установени фактически положения съдържащи се в обясненията на подсъдимия дадени в хода на съдебното производство пред първата инстанция в кредитираната ѝ от съда част, от показанията на свидетелите К. Д., К. И., В. Х. , Е. А. , С. Д. дадени в хода на съдебното производство пред първата инстанция, показанията на свид. Б. А. дадени на досъдебното производство и прочетени по реда на чл. 281 ал. 4 вр. с ал.1 т.1 НПК и надлежно

приобщени към доказателствения материал, приобщените доказателствени материали на основание чл. 283 НПК- протокол за дарение, разписка, свидетелство за съдимост за подсъдимия.

В хода на съдебното производство пред СНС подсъдимият твърди, че не е заплашвал свид. Д.. Тази позиция на подсъдимия се опровергава от показанията на свидетелите К. Д. и В. Х., които сочат детайлно за отправените закани за убийство и придвижването към свид. Д. в кабинета ѝ от подсъдимия с дървен кол. Като причина за тези действия на подсъдимия се сочи отправеното искане за даване на парите насочено към свид. Д.. Правилно е прието от СНС, че показанията на тези свидетели пресъздават едни и същи обстоятелства. Показанията на свид. А. също са внимателно анализирани, като е ценено соченото от свидетеля, което е възприел, а именно отправени обиди към свид. Д.. Правилно от първоинстанционният съд са кредитирани показанията му дадени в хода на досъдебното производство и прочетени от съда, в които се сочи за отправени закани от подсъдимия към свид. Д.. Това, че свид. А. не сочи движението на подсъдимия с дървения кол към свид. Д. се обяснява с обстоятелството, че той е влезнал във въпросния кабинет на по-късен етап.

Въз основа на правилно установени факти, първостепенният съд е изградил верният правен извод за обективна и субективна съставомерност на деянието на подсъдимия Д. В. изпълващо признаците на престъпния състав на член 214 ал.2 т.1 ,вр. с ал.1 , вр. с чл.213а ал.2 т.1 пр.1, вр. с чл. 55 ал.т.1 НК.

От обективна страна правилно е преценено от СНС , че подсъдимият на инкриминираната дата и място с цел да набави за себе си имотна облага сумата от 1800 лева равностойна на претендираното от него вземане принудил другото свид. К. Д.- майка на свид. К. И. чрез заплашване –замахване с дървен кол и отправени закани към нея, че ще я убие и нея и синът ѝ да извърши нещо противно на волята ѝ- да му даде сумата от 1800 лева и с това ѝ причинил имотна вреда в размер на 1800 лева, като изнудването е придружено със заплаха за убийство. Целта на действията на подсъдимия била да мотивира свид. Д. да му даде исканата сума, противно на нейната воля, тъй като тя не е дължала нищо на подсъдимия.

Поставения въпрос в допълнението към жалбата на защитата на подсъдимия адвокат Ц. кой и кога е подал жалба до районна прокуратура Плевен намира отговор в материалите по досъдебното производство, където на страница 17 е приложена жалбата от свид. К. Д. до РП П. В същите материали не се визира жалба от К. Д. до органи на полицията .

Относно въпроса в жалбата на защита дали подсъдимия е регистриран като земеделски производител, отговор на този въпрос се съдържа в приложените от повереника на частния обвинител пред въззивната инстанция справки, от които е видно, че свид. К. И. има въпросните регистрации като земеделски производител, въпреки, че този въпрос няма отношение към съставомерността на обвинението.

Поставените въпроси в допълнителното изложение към жалбата на подсъдимия относно мястото на [община] и сградата на [фирма] където е работила свид. К. Д. също няма отношение към съставомерността на деянието, за което е осъден подсъдимия В.. Безспорно е установено, че след като подсъдимия се е обадил на свид. К. Д., тя е извикала свид. В. Х. и

последната е присъствала на влизането на подсъдимия в кабинета на Д., което се потвърждава и от показанията на свид. А.. Поради това възраженията в жалбата на подсъдимия в тази ѝ част като неоснователни въззивният съд отхвърля.

В жалбата на защитата се правят възражения, че свид. К. Д. не е възразила на подсъдимия, че дългът е на синът ѝ, а не на семейството на Д.. Обстоятелството, че претендираната сума е дължима от свид. К. И., а не от друг е известно на подсъдимия, тъй като въпроса за предоставените отводки от него е обсъждан единствено между двамата и други лица в отношенията ѝ не са били ангажирани. Отговорността за престация на сумата тежи единствено върху свид. И., който е пълнолетен, дееспособен гражданин и възражението в жалбата на защитата, че не е причинена имотна вреда на свид. Д., като неоснователно въззивният съд отхвърля. Няма как претенцията и отправените заплахи от подсъдимия заплахи да са отправени към друго лице, което не е длъжник с нищо на подсъдимия и едновременно с това да се твърди в жалбата, че той не е бил със съзнанието за нанасяне на имотна вреда на свид. К. Д.. С получената сума в размер на 1800 лв. е увеличено имуществото на подсъдимия, тъй като тази сума е получена, за което е приложена и съответна разписка от самия него.

В жалбите на подсъдимия чрез неговите защитници е направено възражение, че не доказано заплашване по отношение на свид. К. Д.. В тази връзка показанията на свидетелите Д., Х. и А. в частта ѝ от досъдебното производство са еднозначни, а именно: изявена претенция за даване на въпросната сума от подсъдимия към свид. Д., отиването в кабинета ѝ по месторабота държейки дървен кол, придружени със закани за убийство на нея и на синът ѝ. В резултат на тези действия и поради възникнал страх, свид. Д. на следващия ден е взела пари в заем от нейна близка, които дала на подсъдимия. Обстоятелството, че свид. К. Д. не е извикала полицията, а свид. Х. не води до извод, че тя не е изпитвала страх от подсъдимия. В подкрепа на този извод е и действието по депозиране на жалбата от свид. Д. до прокуратурата макар и след няколко дни от инкриминираната дата. Ето защо възраженията в жалбата на подсъдимия за липса на доказано заплашване към свид. Д. като неоснователни настоящата инстанция не приема.

Предвид изложеното въззивният съд изцяло приема извода на контролираната инстанция, че деянието извършено от подсъдимия и, за което той е осъден е съставомерно от обективна и субективна страна.

Сочените в жалбата възражения и поддържани пред въззивният съд, че не налице имотна облага за подсъдимия както и за липса на съставомерност на деянието от субективна страна като неоснователни настоящия съдебен състав съд отхвърля. Обстоятелството, че на по-късен етап подсъдимия е

направил дарение на читалището в [населено място], не може да бъде обвързано с инкриминираната сума от получена от подсъдимия.

В материалите по делото не се съдържат каквито и да било основания, които да внасят съмнение в психическата годност на свидетелката К. Д. да дава показания, каквито е дала в хода на досъдебното производство и пред съда. Поради това акцентирането в жалбата на защитата, че на свидетелката Д. не е извършена назначената на досъдебното производство психиатрична експертиза настоящият съд отхвърля.

След като е извел извод, че деянието на подс. В. е доказано от обективна и субективна страна, след правилен анализ на доказателствата по делото, СНС не е нарушил материалния закон и е постановил законосъобразен съдебен акт в тази му част.

Атакуваната присъда не е необоснована както се твърди в жалбата на защитника на подсъдимия –адвокат М. М.. Приетите за установени фактически положения се подкрепят от наличния по делото доказателствен материал.

Специализираният наказателен съд е извършил цялостна проверка на събраните по делото доказателства, като е изложил последователни и безпротиворечиви мотиви, досежно оспорените от защитата изводи. Въззивният съд намира, че липсват пороци в дейността на първата инстанция по проверка и оценка на събраните доказателства.

Правилно и законосъобразно първостепенният съд при индивидуализация на наказанието на подсъдимия В., то е определено при наличие на многобройни смекчаващи вината обстоятелства при условията на чл. 55 ал.1 т.1 НПК, а именно: чистото съдебно минало, изключително добрите му характеристични данни, липсата на други противообществени прояви, дарителската му дейност, като отегчаващи вината обстоятелства не са установени. Обосновано и правилно е прието от първостепенният съд, че размера на наказанието лишаване от свобода на подсъдимия В. следва да бъде определено в размера на абсолютния минимум, определен в закона, а именно три месеца лишаване от свобода. Правилно е прието, че наказанието не следва да бъде изтърпявано ефективно и бъде отложено с изпитателен срок от три години при условията на чл. 66 ал.1 НК. Въззивният съд, а както е приел и първостепенният съд счита, че целеният от закона възпитателен ефект може да бъде постигнат и по този начин и не е необходимо изтърпяването на наказанието ефективно, както и да бъде завишен размер на наказанието лишаване от свобода.

Въззивният състав счита, че първостепенният съд правилно е приложил разпоредбата на чл. 55 ал. 3 НК, като не е наложил кумулативно

наказание „глоба“, предвид изброените многобройни смекчаващи вината обстоятелства.

Поради това този съдебен състав отхвърля искането в жалбата на частния обвинител и поддържано от повереника и прокурора пред въззивната инстанция искане, за увеличаване размера на наказанието лишаване от свобода, като счита, че така наложеното наказание е съответно на степента на обществена опасност на деянието и дееца.

По реда на служебната проверка АСНС провери съблюдаването на процесуалните правила, гарантиращи правото на защитата на подсъдимия В. в процеса и констатира, че са спазени всички процесуални гаранции за правото му на защита.

В съответствие с разпоредбата на чл. 190 НПК, правилно разноските по делото са възложени в тежест на подсъдимия Д. В..

Мотивиран от всички изложени по-горе съображения, въззивният съд направи извода, че първоинстанционната присъда следва да бъде потвърдена изцяло на основание чл. 338, вр. с чл. 334 т.6 НПК.

Ръководен от изложените съображения Апелативният специализирана наказателен съд- втори състав

Р Е Ш И :

ПОТВЪРЖДАВА присъда от 10 октомври 2018 година по НОХД №986/2018 г. на Специализирания наказателен съд.

Решението може да бъде обжалвано и протестирано пред ВКС на РБ в 15- дневен срок от съобщаването на страните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.